

Pdp 882/2018

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE DELOVNO
IN SOCIALNO SODIŠČE

DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
V LJUBLJANI

Prejeto neposredno - po pošti (navadno - priporočeno)

dne 15-05-2019

v _____ izvodih z (s) _____ prilogami
Poslano po pošti priporočeno na recepis

dne _____ št. R _____
Podpis pristojnega delavca sodišča:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Višje delovno in socialno sodišče je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Valerija Nahtigal Čurman kot predsednica ter dr. Martina Šetinc Tekavec in Silva Donko kot članici,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA, KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE**, Dunajska cesta 56, Ljubljana, ki jo zastopa Državno odvetništvo, zoper toženo stranko: **ALMA SEDLAR**, ki jo zastopa Odvetniška družba Čeferin in partnerji, o. p., d. o. o., Grosuplje,

zaradi vrnitve potnih stroškov (vrednost spornega predmeta 712,00 EUR s pripadki),

o pritožbi tožeče stranke zoper sodbo in sklep Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani, opr. št. I Pd 850/2017 z dne 27. 8. 2018,

na seji 7. marca 2019

RAZSODILO:

- I. Pritožba se zavrne in se potrđita sodba in sklep sodišča prve stopnje v izpodbijanem delu.
- II. Vsaka stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo in sklepom odločilo, da se razveljavi sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani, Centralni oddelek za verodostojno listino opr. št. VL 73791/2016-4 z dne 30. 8. 2016 v I. točki izreka in se tožbeni zahtevak zavrne (I. točka izreka). V preostalem delu je tožbo zavrglo (II. točka izreka). Tožeči stranki je naložilo, naj povrne toženi stranki stroške v višini 1.254,53 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi (III. točka izreka), svoje stroške postopka pa krije sama (IV. točka izreka).
2. Zoper I, III in IV točko izreka vlaga zaradi vseh pritožbenih razlogov pritožbo tožeča stranka. Predlaga njeno spremembo tako, da sklep o izvršbi ostane v veljavi in se tožbenemu zahtevku ugodi, toženi stranki pa se naloži, naj tožeči stranki povrne stroške postopka oziroma naj jo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje. Navaja, da je nesporno, da je toženka s strani OECD kot gostitelja prejela gotovino v višini 1.130,00 EUR za delno kritje potnih stroškov v tujini. Zatrjuje nepopolno ugotovitev dejanskega stanja v zvezi z izročitvijo gotovine Vesni Belec. Sklicuje se na soočenje toženke in priče Vesne Belec glede tega vprašanja. Ker sta bili edini udeleženi v dogodku, bi po njenem mnenju morale sodišče prve stopnje odločiti na podlagi pravila o dokaznem bremenu. Meni, da bi glede na diametralno nasprotni izjavi toženke in priče sodišče prve stopnje moralo narediti prepričljivo dokazno oceno, kateri izmed njiju verjame. Navaja, da je dokazno breme na strani toženke. Opozarja, da je toženka osebno zainteresirana, da se predmetni spor reši v njen prid, priča Vesna Belec pa ne. Po njenem mnenju se toženke, ki je bila v času dogodka funkcionarka tožeče stranke, pričakuje poznavanje notranjega delovanja komisije (npr. da ni gotovinskega poslovanja). Glede na navedeno bi morala po prepričanju tožeče stranke glede prejete gotovine izrecno opozoriti o tem najmanj takratno finančnico Vesno Belec. Kot napačno graja ravnanje sodišča prve stopnje, ki je pričo Manco Dovč

vprašalo, kakšno je njeno osebno mnenje o tem, ali je toženka po vrnitvi iz Pariza izročila denar Vesni Belec. Ker to ni predmet dokazovanja, sodišču prve stopnje očita bistveno kršitev določb postopka. Nasprotuje zaključku sodišča prve stopnje, da Vesne Belec ni mogoče šteti za verodostojno in resnicoljubno pričoo. Zatrjuje kršitev iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, ker tega ni obrazložilo. Graja zaključek o neverodostojnosti te priče v zvezi s sklepi o izvršbi, saj jih ni predala v izvršitev zaradi podatka Ministrstva za finance, da gredo lahko samo v čakalno vrsto. Opozarja, da je bila zaslišana podučena, da je krivo pričanje kaznivo dejanje. Nadalje navaja, da je bila

. Poudarja, da je priča izpovedala enako kot v predmetni zadevi tudi pred Okrožnim državnim tožilstvom, med toženko in pričoo pa je bilo izvedeno soočenje. Meni, da bi sodišče prve stopnje moralo verjeti priči Belec, zato kot neobrazložen in napačen graja zaključek, da je toženka 1.130,00 EUR v gotovini izročila finančnici tožeče stranke. Navaja, da toženka ni razpolagala z nobenim dokazom o vrnitvi s strani OECD prejetih sredstev, čeprav je bila njena dolžnost zagotavljati sledljivost transakcije in samozaščitno zahtevati vsa potrdila o prenosih, prevzemih in hrambi. Sklicuje se na izpoved priče Belec, da bi toženki enako kot g. Mešnjaku izdala potrdilo o izročitvi gotovine, če bi ji jo dala. Ker sodišče prve stopnje ni naredilo dokazne ocene, zatrjuje kršitev 8. člena ZPP. Ponavlja, da za zaključek, da je toženka finančna sredstva vrnila, ne obstaja nikakršni materialni dokaz, ta pa je tudi v nasprotju s sklepom Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani z dne 29. 3. 2016, s katerim je bila kazenska ovadba zavržena, ker ni bila podana zadostna stopnja verjetnosti, da si je denar prilastila, kar je bilo ugotovljeno tudi v notranji reviziji. Posledično nasprotuje tudi odločitvi o povračilu stroškov postopka. Zatrjuje kršitev iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, ker sodišče prve stopnje ni obrazložilo, kako je izračunalo stroške v višini 1.254,53 EUR, iz obrazložitve pa tudi ni razvidno, katere vloge je sodišče štelo za potrebne in katerih ne ter kako jih je ovrednotilo in ali je toženkinemu pooblaščenцу priznalo potne stroške za prihod na obravnavno ali ne. Priglašaa stroške pritožbe.

3. Pritožba je bila vročena toženi stranki, ki nanjo odgovarja, predlaga njeno zavrnitev in priglašaa stroške odgovora na pritožbo.
4. Pritožba ni utemeljena.
5. Na podlagi drugega odstavka 350. člena Zakona o pravdnem postopku (Ur. l. RS, št. 26/99 in nasl. - ZPP) je pritožbeno sodišče izpodbijani del sodbe in sklepa preizkusilo v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa je po uradni

dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7. in 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem preizkusu je ugotovilo, da sodišče prve stopnje ni storilo bistvenih kršitev določb pravnega postopka, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti. Dejansko stanje glede odločilnih dejstev je bilo pravilno in popolno ugotovljeno, sprejeta odločitev pa je tudi materialnopravno pravilna.

6. Neutemeljen je pritožbeni očitke bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP. Ta bistvena kršitev je podana, če ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih je ni mogoče preizkusiti, zlasti pa, če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe, ali če sodba sploh nima razlogov ali v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih, ali pa so ti razlogi nejasni ali med seboj v nasprotju. Takih pomanjkljivosti izpodbijana sodba nima, sodišče prve stopnje je svojo dokazno oceno, zlasti razloge za to, da ni sledilo izpovedi priče Vesne Belec, natančno in argumentirano obrazložilo, zadosti obrazložena pa je tudi odločitev o stroških postopka.
7. V pritožbi se zatrjuje tudi relativna bistvena kršitev iz prvega odstavka 339. člena v povezavi z 8. členom ZPP, ki vsebuje metodološki napotek za oblikovanje dokazne ocene, ki je bistveno kršen le v primeru, če dokazna ocena ni v skladu s formalnimi okviri proste dokazne ocene. V obravnavani zadevi po presoji pritožbenega sodišča dokazni oceni sodišča prve stopnje ni mogoče očitati, da ne upošteva procesnih zahtev iz 8. člena ZPP. Kot določa ZPP v 8. členu, o tem katera dejstva se štejejo za dokazana, odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega dokaznega postopka. Sodišče je na podlagi vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ugotovilo dejansko stanje. Kolikor pritožba ne soglaša z dokazno oceno sodišča prve stopnje, smiselno uveljavlja zmotno ugotovitev dejanskega stanja.
8. Sodišče prve stopnje je odločalo o tožbenem zahtevku tožeče stranke kot delodajalke za vrnitev prejete gotovine za kritje potnih stroškov toženkine službene poti v Pariz v višini 1.130,00 EUR. Glede na ugotovitev, da je toženka navedeno gotovino izročila finančni delavki pri tožeči stranki Vesni Belec, je tožbeni zahtevek za razveljavitev 1. točke izreka sklepa o izvršbi z dne 30. 8. 2016 pravilno zavrnilo.
9. Pritožnica v pritožbi predvsem graja dokazno oceno sodišča prve stopnje, zlasti glede verodostojnosti izpovedi priče Vesne Belec. V zvezi s tem pritožbeno sodišče pojasnjuje, da je sodišče prve stopnje tisto, ki lahko ob zaslišanju dobi

neposreden vtis, ali priča oziroma stranka izpoveduje verodostojno, ali ne, poleg tega pa ima možnost in dolžnost ta vtis primerjati tudi z ostalimi izvedenimi dokazi. Izpoved priče oziroma stranke mora oceniti kot vsak drug dokaz, torej samega zase in v povezavi z drugimi dokazi. Svoj zaključek o verodostojnosti oziroma neverodostojnosti posamezne priče ali stranke mora ustrezno argumentirati. Sodišče prve stopnje je v predmetni zadevi prepričljivo pojasnilo, zakaj ni verjelo priči Vesni Belec, pritožbene trditve, s katerimi si pritožnica prizadeva dokazati njeno verodostojnost (da je bila opozorjena na resnico, da ji je

), pa niso

omajale prepričljive dokazne ocene sodišča prve stopnje. To se je pri svoji odločitvi nenazadnje oprlo tudi na druge dokaze, ne le na izpoved toženke (uradna zaznamka Brede Demšar Petretič in Mance Dovč ter izpoved predsednika PKP). Pritožbeno sodišče teh argumentov ne ponavlja in pritožbene navedbe, ki izpodbijajo dokazno oceno, zavrača kot neutemeljene. Dodaja le, da pravilnosti dokazne ocene tožeča stranka ni omajala niti z navajanjem, da je toženka zainteresirana za uspeh v tem sporu, saj to samodejno ne pomeni njene neverodostojnosti, tudi ona pa je bila opozorjena na to, da mora pred sodiščem govoriti resnico. Glede trditve, da tožena stranka za potrditev izročitve gotovine Vesni Belec ni predložila nobenega materialnega dokaza, pritožbeno sodišče odgovarja, da v pravnem postopku sodišče ni vezano na dokazna pravila, ki bi vnaprej določila vrednost izvedenih dokazov.

10. Glede na to, da je sodišče prve stopnje sprejelo prepričljivo dokazno oceno, da je toženka prejeto gotovino vrnila tožeči stranki oziroma njeni finančnici Vesni Belec, ni bilo podlage, da bi odločalo na podlagi pravila o dokaznem bremenu. Pritožbeno zavzemanje v tej smeri je bilo zato treba zavrniti. Na podlagi ugotovitve, da je toženka dokazala, da je vrnila prejeto gotovino, je pravilna odločitev, da se tožbeni zahtevek zavrne.
11. Neutemeljena je tudi pritožba zoper odločitev o stroških postopka. Kot izhaja iz 11. točke obrazložitve, je sodišče prve stopnje stroške postopka priznalo in po višini odmerilo na podlagi specificiranega stroškovnika na list. št. 200 spisa, kar omogoča vsebinski preizkus sprejete odločitve tako pritožbenemu sodišču kot strankam tega individualnega delovnega spora. Vsebinska obrazložitev stroškovne odločitve v sodbi je zato zadostna in ni obremenjena z očitano absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP. Pravilno je toženki priznalo stroške za sestavo dveh pripravljalnih vlog po 150 točk, pooblaščenca toženke kilometrino na relaciji Grosuplje-Ljubljana-Grosuplje v višini 14,06 EUR, ter druge potrebne stroške, jasno označene na stroškovniku. V

zvezi z višino priznanih stroškov toženki tožeča stranka ne podaja nobenih konkretnih trditev oziroma ji ne nasprotuje. Pritožbeno sodišče je zato opravilo uradni preizkus odločitve in ugotavlja, da sta bila ZPP in Odvetniška tarifa (OT) pravilno uporabljena.

12. Druge pritožbene navedbe za odločitev niso pravno odločilne, zato pritožbeno sodišče nanje skladno z določbo prvega odstavka 360. člena ZPP ne odgovarja.
13. Ker niso podani niti uveljavljani pritožbeni razlogi niti razlogi, na katere mora pritožbeno sodišče paziti po uradni dolžnosti, je pritožbeno sodišče pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo izpodbijani del sodbe in sklepa sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).
14. Tožeča stranka s pritožbo ni uspela, zato skladno z določbo prvega odstavka 154. člena v povezavi s prvim odstavkom 165. člena ZPP sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.
15. Toženka sama krije stroške odgovora na pritožbo, saj odgovor na pritožbo ni v ničemer pripomogel k odločanju pritožbenega sodišča in tako ni bil potreben za postopek (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 155. člena ZPP).

Ljubljana, 7. marec 2019

Predsednica senata:
Valerija Nahtigal Čurman

